

## ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Τὸ «Παλὸ βιολὶ» εἶνε ἀπὸ τὰ ὀρειότερα ποιήματα τοῦ κ. Πολέμη, τὸ πρῶτον τὸ ὁποῖον ἐστὶ-  
χοῦργησε ὅταν ἤρχισε νὰ γράφῃ τὴν νέαν σειρὰν τῶν  
ποιημάτων του. Διὰ τὴν ποίησιν τοῦ κ. Πολέμη, ἡ  
ὁποία ἔχει ὅλην τὴν περιπαθὴ γλυκύτητα τοῦ δοξα-  
ριοῦ, ὅταν θεωρεῖται πὰς χορδὰς, ὅλην τὴν παραπονετι-  
κὴν καὶ γαλήνιον μελαγχολίαν ἐνὸς ἀτυχοῦς ἔρωτος,  
ὁ τίτλος εἶνε ἐπιτυχής. Ἐνὰ παλὸ βιολὶ τὸ ὁποῖον  
ὅσῳ παλῶναι τόσο περιπαθέστερον γίνεται, εἶνε ἡ  
ποίησίς του, ὅπως εἶνε καὶ ἡ ἀγάπη, ἡ ὁποία διαρκῶς  
τὸν ἐμπνέει καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει ἀφιέρωσιν ὅλην  
τοῦ τὴν ποιητικὴν τέχνην. Ἡ νέα συλλογὴ τοῦ κ.  
Πολέμη εἶνε ἐνὰς ἀκόμη ὕμνος εἰς τὸν ἔρωτα, μία  
ἀκόμη γλυκυτάτη λιτανεία ρεμβασμῶν εἰς τὸ ὄνειρ-  
δες κράτος τῆς πρὸς τὴν γυναῖκα λατρείας. Μ' ὅλην  
τὴν ὥς ἐκ τοῦ θέματος μονοτονίαν τῶν λυρισμῶν του,  
ὁ ποιητὴς ἤξευρε νὰ συγκινή καὶ νὰ ἀρέσῃ.

✱

Ὁ Μελλοντισμὸς τοῦ φίλου κ. Μαρινέττη ἀπέκτισε  
τὸ πρῶτον τέκνον. Ὁ κ. Enrico Cavaecchioli ἐδη-  
μοσίευσεν ἐν Μιλανῶ ὀγκώδη τόμον ἐκ σελ. 215 ὑπὸ  
τὸν τίτλον *Le ranocchie turchine*. Ὁ  
Ἰταλὸς ποιητὴς ἀκολουθεῖ τὴν νέαν σχολὴν τοῦ Μελ-  
λοντισμοῦ καὶ συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα αὐτῆς ἔ-  
γραψε τοὺς στίχους του.

✱

**Κρητικὴ Στοά,** Ἰω. Μουρέλλου. Σελ. 306.  
Ἡράκλειον Κρήτης.

Ἡ ἐκδοσις τῆς «Κρητικῆς Στοᾶς», ἥτις σκοπεῖ τὴν  
ἐνίσχυσιν τῆς ἐν Κρήτῃ φιλολογικῆς ἐργασίας, σημειοῖ  
ἀληθινὴν πύλωνα. Σκοπεῖ νὰ παράσῃ φιλοξενίαν εἰς  
τοὺς ἀσχολουμένους ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς τέχναις.  
Ὁ ἐκδοθεὶς α' τόμος περιλαμβάνει ἀποκλειστικῶς ἔργα  
τοῦ ἐκδότου κ. Ι. Μουρέλλου, ἀναγόμενα εἰς τὴν ἱστο-  
ρίαν, τὴν ποίησιν, τὸ διήγημα καὶ τὸ ὄραμα, γραμμένα  
μὲ πολὺ αἰσθημα. Τὸ βιβλίον κοσμεῖται καὶ ἀπὸ πολ-  
λὰς προσωπογραφίας ἐπιφανῶν ἐν Κρήτῃ ἀνδρῶν.

✱

**Εὐάγγ. Σαμίου Οἱ ἐκδικηταὶ τοῦ Μελέ.** Σελ.  
350. Τόμος Α'. Ὁ συγγραφεὺς ὅστις εἶνε μόνις δεκα-  
πενταετὴς ὀνομάζει τὸ ὀγκώδες μυθιστόρημά του «Ε-  
θνικὸν ποίημα ἐν πεζῷ», παρὰ δὲ τὸ μῆκος τῆς πεζῆς  
ἀφηγήσεως χαρακτηρίζει τὸ ἔργον του ὡς γράφον ὕμνον  
πρὸς τὸ ὡραῖον, τὴν Θρησκείαν, τὴν Πατρίδα. Ὁ κ.  
Σάμιος ἔχει φαντασίαν, ἀλλ' ἔχει ἐμπειρασθῇ ἀπὸ τοῦς  
Γάλλους μυθιστοριογράφους τῆς σειρᾶς τοῦ Μοντεπέν.

✱

*La Mission de saint Benoit*, ὑπὸ τοῦ καρδινάλιου  
Newman. Ὁ τόμος οὗτος εἶνε ἐκ τῶν ἀριστουργημά-  
των τῆς ἀγιογραφικῆς φιλολογίας, περιλαμβανόμενος  
εἰς τὴν σειρὰν *Science et Religion*, τὴν ὁποίαν ἐκδί-  
δει ὁ ἀριστος ἐν Παρισίοις ἐκδοτικὸς οἶκος Bloud et  
Cie (Place Saint-Sulpice, Paris VI). Εἰς τὴν αὐτὴν  
σειρὰν ἀνήκουν καὶ τὰ ἄρτι ἐκδοθέντα καὶ κατωτέρω  
ἀναφερόμενα βιβλία, τὰ ὁποία χάριν εὐρυτέρας κυκλο-  
φορίας διειρημήθησαν πρὸς 60 λεπτὰ ἕκαστον.

Τὸ ἀνωτέρω ἔργον τοῦ διδασκάλου τῆς Οἰκονομίας New-  
man κρίνεται ὡς ἔξοχον βιογραφικὴ πραγματεία, ἀλη-  
θὲς ἀπολογητικὴ. Δὲν εἶνε μόνον βιογραφία, ἀλλὰ κυ-  
ρίως ἡ ὁράσις τῶν μοναχῶν τοῦ Μεσαίωτος, ἡ πολυ-  
σήμαντος καὶ ἐπωφελὲς.

*L'interne Consolation*, ὑπὸ I. Barrey D'Au-  
reville. Τὸ ἔργον τοῦ D'Aureville ἐπὶ πολὺ ἐλθρο-  
νῆθ' ἄλλ' ἤδη ἀνακτᾷ τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ θέσιν  
καὶ ἰδίως ὡς πρὸς τὸ θρησκευτικὸν μέρος, τὸ ὁποῖον καὶ  
πλούσιον καὶ ἀξιοσημείωτον εἶνε.

*Traité du devoir de conduire les enfants à Jé-*

sus-Christ, ὑπὸ Gerson, μεταφρασθὲν εἰς τὴν Γαλλί-  
κην ὑπὸ τοῦ ἱερέως A. Saubin. Εἰς γλῶσσαν ἀπλὴν  
καὶ συγκινοῦσαν βαθέως, τὸ ἔργον ἐξαίρει τὴν καλῶς ἐν-  
νοουμένην χριστιανικὴν ἀνατροπὴν.

*La vie et la légende de saint Gwennolé*, ὑπὸ  
Πέτρου Allier. Τὸ ἔργον πραγματεύεται τὸν βίον τοῦ  
ἀναχωρητοῦ Gwennolé, ὅστις ἐπέδρασε πλείοτερον παν-  
τός ἄλλου ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῶν ἀρχαίων Ἀρμορικά-  
νων, οὗς ἐξεδίωξαν οἱ ἐκ Βρεττανίας κατελθόντες Ἀγ-  
γλο-Σάξονες, ὀνομάσαντες τὴν χώραν τῶν Βρεττάνων.

*Le Principe des développements théologiques*,  
ὑπὸ H. Oxenham, μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ  
τοῦ J. Bruneau. Ἡ πραγματεία αὕτη χορτίζει πολλὰς  
προσοχὰς ὡς σχετιζομένη πρὸς τοὺς δογματικούς  
δρους, περὶ ὧν τοσούτος ἐξάγτως ἐγένετο λόγος.

*L'existence historique de Jésus et le rationa-*  
*lisme contemporain*, ὑπὸ L. Fillion. Διὰ τὸν σπου-  
δαιστάτου τούτου ἔργου ὀρίζονται αἱ βάσεις ἐπὶ τῶν  
ὁποίων στηρίζονται οἱ φρονούντες ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτο  
πρῶτον μὴθικός, ἀποδεικνύεται δὲ ἡ ἀδιαφιλονέικη-  
τος ἀλήθεια ὅτι, ὀπισθεν τῶν ἔργων, ἅτινα ἀφηγοῦν-  
ται ἡμῖν οἱ Εὐαγγελισταί, ὑφίσταται προσωπικότης  
ἱστορικὴ, ἡ ὑπαρξὶς τοῦ Ἰησοῦ, θεμελιωτοῦ τῆς Χρι-  
στιανικῆς Ἐκκλησίας.

*Le Modernisme. Sa position vis-à-vis de la*  
*science. Sa condamnation par le Pape Pie X*, ὑπὸ  
τοῦ καρδινάλιου Mercier. Ὁ συγγραφεὺς δεικνύει τί  
ὀφείλουν νὰ πράττουν οἱ Χριστιανοὶ τῆς σήμερον πρὸς  
διόψωσιν τῆς πίστεώς των, ἀποκαθαίροντες αὐτήν.

✱

Τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνικοῦ  
ἔθνους, ὑπὸ Πέτρου Ἀξιωτίδου. Εἰς ὀγκώδη ἐκ 288  
σελ. τόμον ὑπεραπολογεῖται τῶν ὀλικῶν καὶ ἠθικῶν  
δυνάμεων τοῦ ἔθνους εἰς τῶν ἐνθερμοτέρων ἀποστόλων  
τῆς Μεγάλης Ἰδέας, ὁ Θράξ κ. Ἀξιωτίδης. Τὸ βιβλίον  
τοῦ εἶνε μία ἐνθάρρυνσις εἰς τὰς χαλεπὰς αὐτὰς ἡμέρας  
καὶ μία εὐγενὴς ὁσαῦ καὶ δικαία προσπάθεια ὅπως ἀνα-  
στειλῶνται τὰ ἔθνικα φρόνημα. Ἀνασκευάζων καὶ κα-  
ταρτίπτων τὰς κατὰ τοῦ ἔθνους ἐκτοξευθείσας συκο-  
φαντίας, ἐρευνᾷ πειστικῶς τὰς διαφόρους φάσεις τοῦ  
Ἀνατολικοῦ ζητήματος, ἐκθέτει τὴν ἐσωτερικὴν κατά-  
στασιν ἣν εὕρισκε προοδεύουσαν, μελετᾷ τὰ ἀφορῶντα  
τὸν Ἀλυτρωτὸν Ἑλληνισμόν ζητήματα καὶ ἀποβλέπει  
μετὰ πεποιθήσεως εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἔθνικων  
ἰδεῶν, συνιστῶν ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα, μίσος  
πρὸς τοὺς ἐχθρούς αὐτῆς καὶ πίστιν εἰς τὸ μέλλον τῆς  
Μεγάλης Ἑλλάδος.

✱

**Α. Βερναρδάκη. Ἡ Ἀλώσις τῆς Κωνσταντι-**  
**νουπόλεως.** Σελ. 164. Τὸ μέγα γεγονός τῆς Ἀλώ-  
σεως ἱστορεῖ μετὰ πολλῆς εὐνοειδούς ὁ κ. Ἀθ.  
Βερναρδάκης. Ἰδίως ἐνδιατρίβει ὁ ιστοριογράφος εἰς τὸ  
στρατηγικὸν μέρος, ἀποδεικνύων ὅτι ὁ στρατὸς τῆς  
Κων/πόλεως, ὅστις τότε ἀπετελεῖ τὸ δέκατον τοῦ ὅλου  
πληθυσμοῦ τῆς—σπάνιον φαινόμενον καὶ διὰ τὰ σημε-  
ρινὰ ἔτι ἔθνη—ὑπῆρξε γενναῖος, παρὰ τὰς προσα-  
φθείσας ὑπὸ ξένων συκοφαντίας. Ἡ μελέτη τοῦ κ.  
Βερναρδάκη εἶνε λίαν διαφωτιστικὴ διὰ τοὺς θέλοντας  
νὰ ἔχωσι τὴν πραγματικὴν εἰκόνα τῆς θλιβερᾶς ἀλλὰ  
καὶ ἥρωϊκῆς ἐκείνης ἐποχῆς.

✱

**Λαογραφία.** Δελτίον τῆς Ἑλλ. Λαογραφικῆς  
Ἑταιρείας κατὰ τριμηνίαν ἐκδιδόμενον. Εἰς τὸ α'. τεύ-  
χος περιέχεται περισπούδαστος μελέτη τοῦ κ. Ν. Πο-  
λίτου περὶ Ἑρωτοκρίτου.

✱

**Ἑπετηρὶς τοῦ ἐν τῷ Ροδερείῳ Ἑλλ. φιλολογικοῦ**  
**συλλόγου α' Ἀθηνᾶς.** Ἐν Κων/πόλει. Σελ. 215. Πολὺ  
εὐμορφον καὶ πολὺ ἐνδιαφέρον τὸ Ροδεῖταιον ἡμερολό-  
γιον, τὸ ὁποῖον ἐκτὸς σχετικῶν πρὸς τὴν σχολὴν ἄρ-

νῆς ἀνθρωπότητος ἦν θεωρεῖ παραχάσσασκν, κατὰ τῆς διαφορᾶς τοῦ ἀνθρώπου, παραβαίνοντας τοὺς νόμους τῆς φύσεως. Ὁ συγγραφεὺς τῆς μελέτης κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς διδασκαλίας τοῦ Νίτσε, ἦν θεωρεῖ αὐστηράν μὲν, ἀλλὰ εἰλικρινῆ καὶ σωτηρίαν διὰ τὴν νέαν γε-  
γενάν.

Ο κ. Α. Γαλανός βιβλιοπώλης ήρξατο τῆς ἐκδόσεως «Φιλοσοφικῆς βιβλιοθήκης», ἐν ἣ ἡ παρελθούσα πᾶ σπουδαιότερα καὶ νεότερα συγγράμματα μεγάλῳ κοινωνιολόγῳ καὶ φιλοσόφῳ ἐν μεταφράσει. Ἐξέδωκε ἤδη τρία τεύχη, τὰς «Νέας Ἰδέας» τοῦ Τολστόη, τὰ «Κοινωνιολογικά παράδοξα» τοῦ Νοβιάου, καὶ τὸ «Τέλος τῆς ἐποχῆς μας» τοῦ Τολστόη. Διὰ τοὺς μὴ παρακολουθοῦντας τὴν ἐν Εὐρώπῃ ἐξέλιξιν τῶν νέων ἰδεῶν, διὰ τὴν σειράς τῶν ἐκδόσεων τοῦ κ. Γαλανοῦ δύνανται ἀ μνηστῶν εἰς αὐτάς. Ἡ ἐκλογὴ τῶν ἔργων εἶνε ἐπιτυχής, ἥ δέ μεταφράσις δόκιμος.

ΑΓΓΕΛΟΝΤΑΙ:

Οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀιμνήστου Ἐμμανουὴλ Ραΐδου κ. κ. Δ. Πετροκόκκινος καὶ Α. Ἀνδρεάδης ἀγγέλλουσιν τὴν ἐκδοσὶν τῶν «Ἀπάντων» τοῦ πνευματώδους συγγραφέως, τοῦ ὁποῦτο πλείστα ἔργα εἶνε ἐσκορπισμένα εἰς δυσσεύς·τα περιδοχὰ, ἡμερολόγια καὶ ἐφημερίδα;. Θὰ ἐκδοθῶσι 4 τόμοι. Ὁ α'. θὰ περιλάβῃ τὴν «Πα-πισσαν Ἰωάνναν», τὰς ἐπιστολὰς Ἀγρινιώτου καὶ ἱστορικὰς μελέτας;. Ὁ β'. τὸ χριτικὸν ἔργον (Εἰδωλα, φιλολογικαὶ μελέται, καλλιτεχνικαὶ κρίσεις). Ὁ γ'. Διηγήματα καὶ σατύρας. Ὁ δ'. πολιτικὰ ἄρθρα καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν του. Εἰς τὰ χειρόγραφα του εὐρέ-την ἀποδοχὴν κριτῶν ἀνεκδότων διηγημάτων του : «Ὁ Σύλλογος τῶν κρητῶν φουστάνιων», «Ἐγχειρίδιον διη-γηματογραφίας», «ὁ θάνατος τοῦ πύθιον». Οἱ ἐκδοταὶ παρακαλοῦν πάντα δυνάμενον νὰ πληροφορήσῃ περὶ ἔρ-γων τοῦ Ραΐδου δημοσιευθέντων ὁποῦδήποτε, νὰ εἰδο-ποίησιν αὐτοὺς.

Γενική Ιστορία τῆς Κρήτης ὑπὸ Β. Ψιλάκη,  
πρώην γυμνασιάρχου, ἐκδοθησομένη δαπάναις τῆς Κρη-  
τικῆς πολιτείας. Διαρρεῖται εἰς τρία μέρη. Α'. Ἑλ-  
ληνικόν, μέχρι τοῦ 1204. Β'. Ἐνετοκρατούμενη Κρή-  
τη μέχρι τοῦ 1670. Γ. Τουρκοκρατούμενη μέχρι τοῦ  
1890. Ἐκδοθήσεται εἰς 10 μηνιαία τεύχη.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ἐξεδόθησαν τὸ 3ον καὶ 4ον τεύχος τῆς ἀ' Ἑθνικῆς Μουσικῆς τοῦ ἀρίστου καθ' ἅπασαν τὴν Ἀνατολὴν Ἑλληνικοῦ Μουσικοῦ καὶ Ἠθογραφικοῦ Περιωκτοῦ, ἀρχαίου τοῦ ἐν Ἀθήναις «Ἑθνικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου» μὲ πλουσίαν καὶ ἐκλεκτὴν ὕλην καὶ ἐθνικὰ ἄσματα (Ἑκκλησιαστικά τε καὶ Δημοτικά) Ἑλληνικὴν Ἠθογραφίαν (Παραδόσεις) καὶ μὲ Μουσικὸν Παράστημα εἰς διπλὴν μουσικὴν, Βυζαντιανὴν τε καὶ Εὐρωπαϊκὴν. Τῆς ἐκδόσεως ἐπιμελοῦνται μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ κ. Χ. Βλάχου καὶ οἱ κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκις καὶ Δ. Ι. Κιζιωγερόπουλος ἐταῖροι τοῦ Ε. Μ. Συλλόγου ὡς πρὸς τὸ φιλοσοφικὸν μέρος. Μουσικὴ δὲ ἐπιτροπὴ ὡς πρὸς τὴ μουσικὸν μέρος.

Υπὸ τὸν τίτλον «**Κρητικὸς λαὸς**» ἐξεδόθη μνη-  
αῖον λαογραφικὸν περιοδικόν, ὅπερ ἀνηρροιστεῖται κυρίως  
μύθους, δημοτικὰ ἄσματα, παροιμίας, ἔθιμα, δοξασίας,  
περιγραφὰς χωρῶν, ἱματισμῶν κλπ. Πρὸς τοῦτους πε-  
ριέχει γεωργικὸν ἡμερολόγιον καὶ προέβλεπον ἥθειχοιχο-  
νομικὴν ὕλην. Ἐκτίσθη συνδρομῇ δρ. 3. Ἐν Ἡρακλείῳ.

★  
Ἑλλήνων. Νέον περιοδικὸν ἐξεδόθη δεκαπενθήμερον ἐν Καρόιτση. Τὰ πρῶτα δύο ἐκδοθέντα τεύχη περιέχουν συναρπάσας τῶν κ. κ. Παπαντωνίου, Δαραλέξη, Κονδυλάκη, Γρανίτσα, Μωραϊτίνη κλπ.

Εν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τυπογραφείου «Κράτους» Θεάνου Τζαβέλλα Ὁδὸς Ἀριστείδου 1.